

СРЕБРОЛЮБЕЦЪ.

Нѣкой сребролюбецъ като направилъ сичкій си имотъ на пари, и ги стѣпилъ да направилъ златъ топъ, зарынулъ го на нѣкое мѣсто, гдѣто, зарынулъ заедно съ него и дѣшж-тѣ и ѡма си, тѣ ходѣлъ всакой день да го гледа. Дрѣгъ единъ като го пригледалъ разбралъ каква е работата, ископалъ и извадилъ златый топъ. На ѡтрина-та дошелъ пакъ той и видѣлъ мѣсто-то празно, наченалъ да плаче и да си скѣби космы-тѣ. Нѣкой си като го видѣлъ така, и са набчилъ зашто е това, рекълъ: не ѡныбай о дрѣже! что-то и когато си имѣлъ злато-то като че си го не имѣлъ. Сега взми единъ камькъ и го тѣрни на мѣсто злато-то. Все толко ще ти хване мѣсто, что-то какво-то разбирамъ, че и когато си ималъ злато-то, не си го ѡпотребавалъ за нищо.